

De Brusselse welzijnssector en de OCMW's bundelen hun krachten

De alarmbel rinkelt oorverdovend

In de jaarlijkse Welzijnsbarometer maakt het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn een stand van zaken op van de armoede in het Brussels Gewest. Ze schetsen de evolutie van armoede in relatie met verschillende aspecten van het leven zoals inkomen, werk, opleiding, gezondheid, huisvesting en maatschappelijke participatie. Die relatie is complex. Ze kan niet worden samengevat als een analyse van oorzaken en gevolgen van armoede. Armoede kan immers zowel het resultaat, als de oorzaak zijn van sociale uitsluiting op deze domeinen¹.

De besluiten van de Welzijnsbarometer zijn ook dit jaar weer - niet verassend - alarmerend. Met de bevolkingsstijging neemt het aantal mensen in armoede in het Brussels Gewest toe. Dit uit zich zowel op vlak van inkomens, tewerkstelling, huisvesting, scholingsgraad en gezondheid. 1/4de van de Brusselse kinderen leeft in een huishouden zonder inkomen uit werk. Bovendien stellen de OCMW's in hun memorandum² vast dat het klassieke OCMW-cliënteel verandert. Naast de generatiearmen kloppen steeds meer mensen van vreemde afkomst, mensen met psychische problemen en mensen met een modaal inkomen met een zware schuldenlast aan.

Die sterke stijging van het aantal Brusselselaars in een kwetsbare sociaaleconomische situatie gaat gepaard met een groeiende nood op vlak van maatschappelijk werk en sociale begeleiding.

Een nood die de Brusselse welzijns- en gezondheidssector en de OCMW's – ondanks alle inspanningen – met de huidige middelen niet kunnen beantwoorden.

Op het publieke debat 'Thuisloos in Brussel'³ kwam de frustratie van de maatschappelijk werkers van de OCMW's en de thuislozenzorg duidelijk naar boven. De toevloed van hulpvragers dwingt de organisaties en de maatschappelijk werkers tot keuzes. Niet iedereen kan worden geholpen! Welke nood is het hoogst, wie heeft als eerste recht op hulp en welke hulp dan? En wat met de anderen die nogmaals uit de boot vallen? Zowel in de werkgroepen als in de plenaire discussie werd naast een duurzaam beleid en structurele financiering, de nood aan samenwerking en uitwisseling van goede praktijken tussen de OCMW's en de welzijnssector aangekaart.

De tijd is rijp voor gemeenschappelijke actie

De grote opkomst van maatschappelijk werkers en verantwoordelijken van de OCMW's en de nadrukkelijke vraag vanuit die hoek om meer structurele samenwerking met de welzijnssector is een belangrijk signaal. Want die noodzaak klaagt de welzijnssector al jaren aan met wisselend succes. Het is ook een belangrijke opsteker voor het project 'Thuislozenzorg – OCMW's: Drempels tot sociale grondrechten wegwerken' getrokken door de BWR/Regio-overleg Thuislozenzorg Brussel en de Bico-Federatie⁴ – Fédération Bico.

¹ Welzijnsbarometer 2011, www.observatbru.be

² Federaal Memorandum 2010 van de OCMW's, www.acvb-vsgb.be

³ 22 september 2011, Publiek debat 'Thuisloos in Brussel' in het kader van het Brussels Armoederapport van 2010, organisatie van het Brussels Observatorium voor Gezondheid en Welzijn i.s.m. La Strada.

Werkgroep OCMW Molenbeek aan de slag